

Espais d'Interès Geològic: St Miquel del Fai, Encavalcaments de la vall del Tenes i Cingles de Bertí

Bigues i Riells del Fai

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Sant Miquel del Fai, vall del Tenes i Cingles de Bertí

Coordenades:

Latitud: 41.71088
Longitud: 2.1914
UTM Est (X): 432731
UTM Nord (Y): 4617992

Classificació

Número de fitxa: 08023 - 96
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia: Zona d'interès
Estat de conservació: Bo
Notes de conservació: Malgrat tot, l'increment de la superfície urbanitzada afecta alguna de les panoràmiques d'aquests elements singulars.
Protecció: Legal
Observacions protecció: Inventari d'Espais d'Interès Geològic de Catalunya
Accés: Sense accés
Ús actual: Social
Titularitat: Privada
Titular: Ref. cad.: 002A00001
Autoria de la fitxa: Moisès Guardiola i Bufí
Data de registre de la fitxa: dj., 31/03/2005 - 02:00

Descripció

Les zones de Sant Miquel del Fai, els encavalcaments de la vall del Tenes i els Cingles de Bertí són Espais d'Interès Geològic i formen part de l'inventari d'Espais d'Interès Geològic de Catalunya del Departament de Medi Ambient i Habitatge.

Es considera Patrimoni Geològic el conjunt de recursos naturals no renovables de valor científic, cultural o educatiu que permeten reconèixer, estudiar i interpretar l'evolució de la història de la Terra i els processos que l'han modelada. La selecció d'espais inclosos en l'Inventari d'Espais d'Interès Geològic de Catalunya s'ha realitzat de forma consensuada entre un equip de geòlegs de diferents disciplines i en base a la següent estratègia:

1. Representativitat: ser un notable exemple d'estadi evolutiu de la història geològica de Catalunya, constituir un bon registre dels processos i/o esdeveniments geològics que hi han tingut lloc en el que ara conforma aquest territori.
2. Excepcionalitat (singularitat o raresa): constituir un registre de fenòmens geològics superlatius, contenir formacions o elements que proporcionen informació fonamental sobre alguna de les diferents disciplines de la geologia, o d'excepcional bellesa i importància estètica.
3. Diversitat: que el conjunt de les localitats escollides sigui representatiu i de la varietat de registres geològics a Catalunya.

Observacions:

Pel que fa als Cingles de Bertí, 325. Cingles de Bertí, la catalogació d'aquesta zona és justificada pel seu elevat interès didàctic. Hi afloren roques metamòrfiques i ígnies hipabissals i, sobretot, roques sedimentàries. Els materials sedimentaris estan poc o gens deformats, amb cabussaments molt suaus, <math><10^\circ</math> o gairebé horitzontals, agrupats en paquets de característiques i aspecte ben contrastats. A més, existeixen una topografia i uns accessos favorables que faciliten l'observació i estudi d'aquests materials, tant a nivell de paisatge com a nivell d'aflorament. En conjunt es tracta d'una zona amb molt bones condicions per a l'ensenyament de geologia a tots els nivells i òptima per a la iniciació.

Hi trobem una sèrie estratigràfica formada per un sòcol paleozoic i una cobertura de materials triàsics i terciaris. Els materials triàsics són discordants sobre els paleozoics i presenten molt poca deformació dins la geozona. Els materials terciaris també són lleugerament discordants sobre els triàsics. Les alternances entre nivells de materials carbonatats i nivells d'altres materials com argiles, gresos i conglomerats fa que es posin de manifest en el relleu els diferents comportaments en front l'erosió. En general, les calcàries presenten ressalts en el paisatge, en alguns casos amb escarpaments molt drets i importants com la cinglera dels Cingles del Bertí, formada per gresos calcaris. En general, es tracta d'una geozona amb molt bona exposició de Buntsandstein, Muschelkalk, Paleocè i Eocè.

La geozona de Sant Miquel del Fai i Encavalcaments de la vall del Tenes constitueix una secció representativa del límit entre la Serralada Prelitoral i la Conca de l'Ebre, d'elevat valor geològic en les vessants de la tectònica, de la sedimentologia i de la geomorfologia, i que, situada a les proximitats dels centres d'ensenyament i recerca, té un elevat potencial didàctic. Sant Miquel del Fai representa un paratge singular i emblemàtic de la geografia catalana. El rocam i les cascades del Tenes i el seu afluent el Rossinyol han condicionat una espectacular orografia i una peculiar ocupació vegetal i humana al llarg dels segles. Hi destaquen les formes geomorfològiques associades als cingles amb la formació de salts d'aigua, balms i gorgs. Les formacions geològiques més rellevants del Fai són els afloraments de roques sedimentàries paleògenes, així com els travertins o tosques de formació recent. L'encavalcament de la Serralada Prelitoral és una de les estructures clau de la geologia de Catalunya. Va ser el primer encavalcament descrit a Catalunya i ha estat àmpliament discutit. El tall de la vall de Bigues és un dels talls més representatius d'aquesta estructura, és de molt fàcil accés i ha estat utilitzat amb finalitats pedagògiques per la Universitat de Barcelona des de fa uns quaranta anys. El ràpid

creixement urbà del municipi de Bigues-Riells fa que sigui necessari protegir els afloraments clau d'aquesta estructura. És l'estructura fonamental de la Serralada Prelitoral Catalana. Involucra materials del sòcol hercinià (granitoides) i la cobertura mesozoica (Triàsic), així com la vora de la conca de l'Ebre (Paleogen-Eocè inferior).

Bibliografia

Dept. de Medi Ambient (2001). Inventari d'Espais d'Interès Geològic de Catalunya. Generalitat de Catalunya.

